

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2015/0027 van 24 maart 2015
in de zaak 1415/0082/SA/3/0059

In zake:

1. de heer **Freddy DE GUCHTENEERE**
 2. mevrouw **Marie Thérèse HENDRICKX**
- beiden wonende te 9820 Merelbeke, Hof Ter Wallenlaan 21, waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Veerle TOLLENAERE
kantoor houdende te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij:

het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente MERELBEKE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 10 oktober 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen van 29 augustus 2014, waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een overdekte sportinfrastructuur sportpark "Ter Wallen". De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 9820 Merelbeke, Sportstraat 1 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, nummer 241Y6.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 10 februari 2015, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De eerste verzoekende partij, in persoon aanwezig en die tevens verschijnt voor de tweede verzoekende partij, advocaat Olivier COOPMAN die loco advocaat Veerle TOLLENAERE verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Evi MEES die loco advocaat Paul AERTS verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

Met een aangetekende brief van 18 februari 2015 hebben de verzoekende partijen aan de Raad een nota met bijlagen bezorgd met de vraag deze toe te voegen aan het verzoekschrift.

Het Procedurebesluit voorziet evenwel niet in de mogelijkheid dat verzoekende partijen in het kader van de schorsingsprocedure schriftelijk repliceren op de antwoordnota van de verwerende partij en het verzoekschrift tot tussenkomst van de tussenkomende partij.

De nota, evenals de bijlagen die eraan werden gehecht, worden uit de debatten betreffende de vordering tot schorsing geweerd en dit mede gelet op de vaststelling dat de verzoekende partijen geen dienstig antwoord geven op de vraag waarom de bij de nota van 18 februari 2015 gevoegde stukken niet aan het inleidend verzoekschrift konden worden gehecht.

IV. TUSSENKOMST

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente MERELBEKE verzoekt met een aangetekende brief van 16 december 2014 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 19 januari 2015 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging. Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. FEITEN

Op 20 december 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij namens de gemeente Merelbeke bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een overdekte sportinfrastructuur sportpark “Ter Wallen”*”.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, hoofdzakelijk gelegen in gebied voor dagrecreatie en deels in woongebied.

Het perceel is gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening Grootstedelijk Gebied Gent’, vastgesteld met een besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 6 februari 2014 tot en met 7 maart 2014, worden twee bezwaarschriften ingediend, onder meer door de eerste verzoekende partij.

Integraal Waterbeleid Benedenscheldebekken brengt op 5 februari 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Onroerend Erfgoed brengt op 13 februari 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De brandweer van Merelbeke brengt op 24 februari 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De dienst Integraal Waterbeleid van de provincie Oost-Vlaanderen brengt op 11 maart 2014 een ongunstig advies uit.

De tussenkomende partij brengt op 18 juni 2014 een gunstig advies uit.

De verwerende partij beslist op 29 augustus 2014 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Stedenbouwkundige basisgegevens uit de plannen van aanleg/ruimtelijke uitvoeringsplannen

...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de geldende voorschriften want het betreft bijkomende sportinfrastructuur voor de recreatieve functie. Een hoekje van het nieuwe gebouw ligt in woongebied, maar sportinfrastructuur is niet strijdig met deze bestemming en het betreft een niet meer ontwikkelbaar deeltje van het woongebied.

...

Beschrijving van de omgeving en de aanvraag

Het sportcomplex aan de sportstraat sluit enerzijds aan bij het eigenlijke centrum van Merelbeke (woonkern ten zuiden van Ringvaart en E40), en vormt de verbinding tussen de kernfuncties en de zachtere parkbestemming en de Scheldevallei ten westen van de Hundelgemsesteenweg. De recreatiezone wordt begrensd door de Sportstraat, de verkaveling Hof ter Wallenlaan, het parkgebied ten zuiden en de Gaversesteenweg. De

omliggende bebouwing in de woonwijken bestaat vooral uit open en halfopen ééngezinswoningen met verschillende gabariten en dakvormen. Het terrein zelf herbergt enkele grotere overdekte sportinfrastructuren (de bestaande sporthal, het zwembad, tennisgebouwen, voetbalgebouwen,...) en openlucht sportvelden.

De aanvrager wil een bijkomende sporthal oprichten aansluitend op de bestaande sporthal op de open ruimte tussen het zwembad en de bestaande sporthal. Het betreft een heraanvraag van een gelijkaardig ontwerp vergund in 2010.

Watertoets

...

Het voorliggende (bouw)project voorziet in de oprichting van een nieuwe sporthal en dit veroorzaakt een zeker effect op het watersysteem. Het mogelijk schadelijk effect werd onderzocht door de bevoegde waterbeheerder. Het advies van de waterbeheerder, de Provincie Oost-Vlaanderen, van 11/03/2014 stelt dat de gronden van de site wel geschikt zijn voor infiltratie en er geen infiltratievoorziening werd ingetekend op de plannen. Binnen het project dient bijgevolg nog de nodige buffering te worden gerealiseerd onder de vorm van een infiltratievoorziening die voldoende groot wordt gedimensioneerd voor alle in rekening te brengen verharde oppervlakte.

Naar aanleiding van dit advies werden de plannen door de aanvrager beperkt aangepast zodat inmiddels voldaan is aan deze opmerking. Er werd een infiltratievoorziening ingetekend op de plannen zodat het plan voldoet aan de gewestelijke verordening.

MER-screening

Het ontwerp komt niet voor op de lijst gevoegd als bijlage I en II van het Project-m.e.r.-besluit. Bijgevolg dient geen milieueffectenrapport te worden opgesteld. Het project betreft een nieuw gebouw op een sport- en recreatiesite en dit type wordt vermeld in de handleiding 'stadsontwikkelingsprojecten' van de cel MER. Op basis van de elementen in het dossier en de bijgevoegde m.e.r.-screeningsnota kan akkoord gegaan worden met de stelling dat de mogelijke milieueffecten niet aanzienlijk zijn.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De sporthal wordt opgericht in dagrecreatiegebied met een hoge concentratie van sportinfrastructuren tussen het zwembad en de bestaande sporthal. De aanvraag is in overeenstemming met de bestemming en het bestaand gebruik van de zone. In een bijkomende nota werd de plaatselijke mobiliteitsproblematiek uitvoerig besproken. De nieuwe sporthal zal bijkomend verkeer genereren, maar er wordt geen evenredige stijging van de parkeerbehoefte verwacht omdat op redelijk korte termijn de herinrichting van de site met de verplaatsing van het voetbalgedeelte naar een andere site is gepland. Vooral de overlast die de hoge parkeerdruk in de omgeving veroorzaakt kan ingeperkt worden door een verfijning van het parkeerregime en gerichtere handhavingsacties rond de site. Gezien het een sporthal betreft, heeft het gebouw een redelijk grote oppervlakte en groot volume dat aansluit bij de bestaande sporthal en het zwembad. Het nieuwe gebouw wordt geplaatst tussen 2 gebouwen van dezelfde grootte-orde en sluit fysiek aan bij de bestaande sporthal. Hierdoor worden deze overdekte infrastructuren op het terrein geconcentreerd bij het begin van de site. Ten opzichte van de bewoning in Hof ter Wallen wordt de verleidelijke doorsteek van de doodlopende straat naar de Sportstraat en de rest van het terrein verder beperkt en biedt de aanvraag de mogelijkheid deze secundaire toegang verder te verzachten. Visueel-vormelijk sluit het nieuwe gebouw aan bij de bestaande gebouwen. Het licht gebogen dak en de fysieke verbinding verbinden met de bestaande sportzaal, terwijl de schuinere oriëntatie (knik in bouwlijn bestaande sporthal) zorgt voor een evenwijdige want met het zwembad. De esthetisch mindere technische constructies op het lagere platte dak worden verborgen door het uithangbord

van de sportsite. De aanvraag heeft geen negatieve invloed op de nabij gelegen cultuurhistorische elementen. De waarde van het dorpsgezicht is hoofdzakelijk beperkt tot de aangeduide percelen zelf en wordt voornamelijk ervaren vanuit het direct aangrenzende openbaar domein. Ook de zichtlijnen naar het beschermde gemeentehuis worden niet beïnvloed. Er zijn geen ingrijpende, blijvende ingrepen voorzien aan het bestaande bodemreliëf. De hinder voor gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen kan binnen de perken gehouden worden mits een goede opvolging en organisatie van de werf. Na de werken biedt de aanwezigheid van het nieuwe gebouw mogelijkheden om de leefbaarheid voor de woningen in de Hof ter Wallenlaan te verhogen.

Algemene conclusie

De aanvraag komt in aanmerking voor vergunning.

...

Dit is de bestreden beslissing.

De eerste verzoekende partij heeft met een gewone brief van 8 juli 2014 reeds een vordering ingesteld. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1314/0687/A. De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking conform artikel 4.8.12 VCRO van 25 augustus 2014 met nummer B/NR/2014/0025 vastgesteld dat dit verzoekschrift krachtens artikel 13, laatste lid Procedurebesluit wordt geacht niet te zijn ingediend.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De verwerende partij en de tussenkomende partij werpen verder op dat het verzoekschrift niet in overeenstemming is met artikel 11 Procedurebesluit omwille van een gebrek aan omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, alsook een gebrek aan omschrijving van de wijze waarop de desbetreffende regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partijen geschonden worden.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de verwerende en de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VII. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en als de verzoekende partij(en) ernstige middelen aanvoert(en) die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen zetten als volgt uiteen:

“ ...

Hierbij onze bemerkingen, bezwaren, alternatieven en voorstellen:

1° In alle stukken staat vermeldt dat de aanvraag gelegen is in een gebied voor DAGRECREATIE en eveneens gelegen in een WOONGEBIED. De realiteit bij de uitbating en het beheer van het sportdomein houdt daar evenwel geen rekening mee. Immers de vijf nachtcafés(kantines, cafétarias en buitenterassen) zijn oorzaak van de jarenlange zware overlasten wegens nachtlawaai en voor het woongebied(gave stwg, sportstraat en hof ter wallenlaan) zijn er de jarenlange overlasten veroorzaakt door fout- en wild stationeerders en parkeerders. Het gemeentebestuur noch het college houden zich niet aan deze wettelijke beschikkingen en overtreden ook alle redelijkheid ,door het jarenlange (2003-2014) gedogen van deze wantoestanden .

2° Afwijkingen van de stedenbouwkundige voorschriften :

We lezen,er wordt niet afgeweken van de stedenbouwkundige voorschriften.Over welke stedenbouwkundige voorschriften gaat het hier ?? In eerdere mededelingen vermeld het college dat er geen stedenbouwkundige voorschriften bestaan voor het gebied.Het college misbruikt deze leemte om zich alles te veroorloven in het gebied en alle wettelijke en redelijke normen voor een goede stedenbouw en voor een aanvaardbare ruimtelijke aanleg te negeren.

3° De later geplande uit te werken omgevingsaanleg:

We lezen in de HISTORIEK :staat vermeld 13.02.2004 aanleggen van verhardingen,nivelleren en tuinboukundig gereed maken van het terrein,het plaatsen van rioleringswerken,drainage en het plaatsen van straatmobilaire .19.11.2008 ,opnieuw dezelfde aanvraag .Hierop werd voldoende gereageerd met o.m. bezwaarschriften.Uiteindelijk heeft het college de waanzin en de absurditeit van het project ingezien (in dezelfde periode was al sprake van de bouw 2° sporthal op dezelfde plaats)en mede ook de waanzinnige hoge kostprijs (ongeveer 700.000,00 euro) werd het project gestopt.

Dat de gewestelijke ambtenaar deze kwestie (de werken omgevingsaanleg) vermeldt om de overlastproblematiek te milderen is onbegrijpelijk.Alle soorten van overlasten zullen alleen zwaarder en erger worden.

4° MER-SCREENING : De stelling dat de mogelijke milieueffecten niet aanzienlijk zijn.

Sinds 2003 zijn de milieueffecten op het gehele woongebied zeer nadelig en hoogst aanzienlijk.Een doorgevoerd ernstig plaatsbezoek en bevraging bij de bewoners,over een bepaalde periode zal ontegensprekelijk aantonen dat het ganse woongebied vele wettelijke basisrechten (rust,stilte,veiligheid,leef-en woonkwaliteit) verloren heeft.Het is een wettelijke plicht van de overheid rekening te houden met het bestaande woongebied,dan er veel vroeger was dan het sportdomein (1970) en de rechtmatige verworvenheden en rechten van de bewoners te vrijwaren en te waarborgen.T ot op heden en nu ook voor de toekomst wordt het milieu en de leef-woonomgeving meer en meer afgetakeld,te wijten aan de onredelijkheid van het beleid.Het koopig vasthouden aan een project dat op termijn,de afbraak beoogt van vele basisrechten van de bewoners

zou wettelijk moeten verboden worden. Het feit dat er voor dergelijk project met bijzonder grote nadelige impact voor de woonomgeving, ook nooit enig overleg noch dialoog was in het verleden en in het heden, bewijst de eigendunk en de zelfingenomenheid van het college.

5° Beoordeling goede ruimtelijke ordening:

De verwijzing naar de redelijke korte termijn om het voetbal gedeelte te verplaatsen naar het Molenkouter park, om zo de hoge parkeerdruk en de overlasten in te perken is de realiteit miskennen. De geplande overplaatsing zal nog jaren aanslepen, want geen of onvoldoende budget en ook vele andere aspecten laten vermoeden dat het project onrealistisch is. Het omschrijven van een verfijning van het parkeerregime is voor ons een onbegrijpelijke beschrijving. Het parkeren en stationeren veroorzaken sinds 2003, een grote verkeerschaos in alle omliggende woonstraten. Wat met "verfijnen" in werkelijkheid bedoeld wordt is in de gegeven omstandigheden waardeloos en utopisch. De uitgevoerde nieuwe parking staat omzeggens leeg (zie foto), terwijl de omliggende straten en de te kleine parking aan de sporthal overvol staan. Na de werken zal de aanwezigheid van het nieuwe gebouw, de leefbaarheid voor de woningen in de hof ter wallenlaan verhogen. Op welk onderzoek of andere informatie wordt deze uitspraak gedaan, want ze staat regelrecht tegen hetgeen wel zal gebeuren, nml. nog meer overlasten, nog meer verlies aan wettelijke basisrechten, o.m. gewaarborgd door de stedenbouwkundige voorschriften van de verkaveling (1963).

6° Uittreksel notulen college in besloten zitting van 18.06.2014 :

Het college misbruikt het feit dat er geen algemene noch specifieke stedenbouwkundige voorschriften zijn voor deze site. Ze beroept zich op haar bevoegdheid om de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats. De goede redelijke plaatselijke ruimtelijke aanleg, binnen de site is reeds jaren verloren omwille van de chaotische inplantingen van de onderscheiden gebouwen. De ruimtelijke draagkracht van de site is fel overschreden. Indien het college zich zou gehouden hebben aan redelijke, aanvaardbare stedenbouwkundige voorschriften zou de oververzadiging door gebouwen op de site niet gekund hebben. Als ontvoogde gemeente met grote autonomie zou men mogen verwachten dat de gemeente met voorbeeldfunctie, voor zulk een belangrijke site, zichzelf goede aanvaardbare stedenbouwkundige voorschriften oplegt. In tegendeel misbruikt ze haar statuut, als een vrijgeleide om alle stedenbouwkundige normen en regelgeving te negeren.

De buitengrens afsluiten: De weigering van het college om 's nachts het sportterrein af te sluiten, zorgt voor zware overlasten, want op het gemeentelijk speelfeld (de plaats voor de bouw 2° sporthal) en vroeger lig-zonneweide bij de ondertussen afgebroken openlucht zwembad, kan nu iedereen toegang hebben. Meermaals zijn daar groepen personen aanwezig die tot diep in de nacht voor zwaar nachtlawaai en een groot onveiligheidsgevoel zorgen. Als aanpalende buur vinden we op onze eigendom allerlei rommel, lege blikjes e.d. Het gemeentebestuur reageert niet op deze wantoestanden en aantasting van onze basisrechten.

De nieuwe parking functioneert niet dat kunnen fotos overvloedig bewijzen. Het verfijnen van het parkeerregime is een niet te realiseren "droom" of een drogreden, om het huidige parkeerregime goed te keuren.

De proefopstelling: zonaal parkeerverbod werkt niet, want enerzijds gesteund op een fout onderzoek en anderzijds weggelachen door de fout-en wild stationeerders en parkeerders.

De hydrant is voor de woonsite wel degelijk relevant en hoogst noodzakelijk. Nu staan

geparkeerde wagens op de afsluitkranen van drinkwater en aardgas. Bij noodsituaties kunnen blussingswerken sterk gehinderd worden of zelfs onmogelijk zijn. Trouwens voor de bestaande sporthal moeten bij eventuele blussingswerken uitgevoerd worden vanaf de aanpalende privé-eigendommen. Als al deze toestanden conform de wetgeving zijn, stellen we ons toch bange vragen bij onze veiligheid.

Het T-keerpunt : Het college deelt nu mede dat het T-keerpunt niet behoort tot het openbaar domein en de woonstraat hof ter wallenlaan. Het ligt op privé domein van de gemeente. Dat is onaanvaardbaar. Een doodlopende woonstraat heeft steeds een "pijpekop" of T-keerpunt dat integraal en onlosmakelijk deel uitmaakt van de openbare weg en het openbaar domein. Hoe en wanneer is het T-keerpunt afgekoppeld van de woonstraat en nu behoort tot het privé domein van de gemeente?? Nooit is van deze ingrijpende éézijdige wijziging of afwijking melding gemaakt aan de betrokken bewoners. Van de nadelig impact, dat het rooilijnplan niet van toepassing is op het T-Keerpunt, maakt het college misbruik om de wettelijke en heersende stedenbouwkundige voorschriften van de woonstraat niet te moeten toepassen. Het college motiveert haar beslissing om een deel van de 2° sporthal op amper 1.00 m. van het T-keerpunt in te planen, op basis van onwettelijke en onredelijke geschapen voorwaarden, waarbij de zone berm 1.50 m (vanaf greppel tot rooilijn) en vanaf rooilijn tot voorbouwlijn 8.00 m. niet moet gerespecteerd worden. Het gaat om afwijking of wijziging van wettelijk bepaalde en vastgelegde stedenbouwkundige voorschriften waarbij de bewoners volgens de wetgeving ter zake, moeten verwittigd en geraadpleegd worden.

Het statistisch formulier : De ganse oppervlakte van sportterrein site moet het uitgangspunt zijn en niet het apart perceel voor de 2° sporthal. M.b.t. de totale oppervlakte van de sportsite zal duidelijk zijn dat de ruimtelijke draagkracht en de bouwdichtheid al ruim overschreden worden en dus wettelijk en redelijkerwijze niet meer gebouwen kunnen voorzien worden.

Voorziene achteruitgang aan hof ter wallenlaan : We kennen uit de dagelijkse ervaringen en waarnemingen welke diensten, leveringen en vrachtwagens de sporthal bedienen. De hof ter wallenlaan wordt een volwaardige dienstweg voor het sportterrein, met openiuv bijkomende overlasten o.m. laden en lossen bij extra activiteiten op weekends en waarbij op-en afbouw veelvuldig 's nachts gebeuren.

Het blijft, alle mogelijke omschrijvingen ten spijt, een warboel van minwaarde op architecturaal gebied, een totaal waardeloze identiteit. Het college, als leken in deze specifieke materie kan zich daaromtrent niet uitspreken, zodat hun verantwoording niet ernstig kan genomen worden.

Het gewenste en gevraagde overleg, dialoog zijn natuurlijk bedoeld om een vorm van noodzakelijke samenspraak en samenwerking te bevorderen en dit van bij de aanvang van het project. Alleen de bekendmaking van het dossier stelt de betrokken bewoners en omwonenden voor een voldongen feit.

Algemene conclusie :

Op verschillende aangehaalde punten is de aanvraag niet in overeenstemming met de geldende wettelijke bepalingen, noch met de goede plaatselijke ordening. De aanvraag verstoort in vele aangeduide aspecten de onmiddellijke omgeving.

We hebben met grote ernst en objectiviteit het dossier sinds 2010 opgevolgd zowel als aanpalende buur en als professioneel architect. De bouw van een 2° sporthal wordt een ramp voor het gehele woongebied, gelet op de vele zware overlasten die nog zullen toenemen.

Het college schermst voortdurend met de wettelijkheid van haar beslissingen, maar ontwijkt of negeert diezelfde wettelijkheid en redelijkheid als het past in hun beleid.

Onze hoop als burger is gesteld op uw onaf hankelijk gezag en objectieve verantwoordelijkheid en bekwaamheid in deze kwestie, die de lokale problematiek overstijgt.

Ons verzoekschrift heeft getracht voldoende aspecten te benadrukken en mee te delen om de vernietiging van de vergunning te bekomen alsook opschorting te vragen voor mogelijk werkzaamheden die zouden kunnen starten.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Het verzoekschrift bevat geen duidelijke en concrete uiteenzetting van de redenen die aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de verzoekende partijen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zouden berokkenen.

...

Ondergeschikt en voor zover uw Raad van oordeel zou zijn dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift enig nadeel, dat zou voortvloeien uit de bestreden beslissing, zouden aantonen, moet worden vastgesteld dat geenszins wordt uiteengezet dat dit nadeel ernstig, dan wel moeilijk te herstellen zou zijn.

...

Uiterst ondergeschikt en voor zover de verzoekende partijen in hun verzoekschrift verwijzen naar jarenlange zware overlasten (wegens vermeend nachtlawaai, parkeer/stationeerproblemen, laden en lossen) en dat “deze soorten van overlasten allen zwaarder en erger zouden worden” of dat er “nog meer verlies aan wettelijke basisrechten van de bewoners dreigt”, wordt het volgende aangegeven.

De omstandigheid dat de verzoekende partijen hebben nagelaten om zich in rechte te verzetten tegen de stedenbouwkundige vergunning uit 2010 voor een quasi gelijkaardig project, terwijl deze stedenbouwkundige vergunning volgens de verzoekende partijen grosso modo dezelfde nadelen als de thans bestreden beslissing zou genereren, doet evenzeer afbreuk aan de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de nadelen (voor zover dit zou zijn aangetoond, quod non) zodat zij niet, minstens niet kennelijk zonder meer, de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden (Rvvb 18 april 2012, nr. S/2012/0078 in de zaak 1112/0002/SA/3/0001).

Voor zover de verzoekende partijen verwijzen naar vermeende “overlasten” of “verlies van basisrechten” van “de bewoners”, dient te worden vastgesteld dat dit geenszins betrekking heeft op één van de verzoekende partijen. Het vermeende nadeel ontbeert dan ook elk persoonlijk karakter. De beweerde nadelen ontberen bijgevolg de nodige ernst om de schorsing van de bestreden beslissing op grond ervan te bevelen (zie onder meer Rvvb 15 oktober 2013, nr. S/2013/0238 in de zaak 1213/0567/SA/3/0533; Rvvb 20 augustus 2013, nr. S/2013/0190 in de zaak 1112/0730/SA/3/0654; Rvvb 4 juni 2013, nr. S/2013/0152 in de zaak 1213/0273/SA/3/0253).

Daarnaast geven de verzoekende partijen zelf aan dat ze reeds zware overlasten en een aantasting van hun basisrechten ondervinden. Meer nog, de verzoekende partijen geven in hun verzoekschrift (punt 6° op p.2) aan dat de bestaande overlast (nachtlawaai,

rommel,...) zou worden veroorzaakt door het betreden van het plein/voormalige ligzonweide, waar met de bestreden beslissing een sporthal wordt vergund, door “groepen personen”. De vermeende overlasten vloeien geenszins voort uit de bestreden beslissing, maar wel uit de op vandaag bestaande toestand. Het vermeende (maar niet aangetoonde/uiteengezette moeilijk te herstellen ernstig) nadeel vindt op dit punt geen rechtstreekse oorzaak in (de onmiddellijke tenuitvoerlegging van) de bestreden beslissing.

Hetzelfde kan worden vastgesteld wat “de basisrechten” van de bewoners betreft. De verzoekende partijen stellen in hun verzoekschrift letterlijk dat dit te wijten zou zijn aan de (vermeende) “onredelijkheid van het beleid” en “de eigendunk en de zelfingenomenheid van het college” wegens “het koppig vasthouden aan een project” (punt 4° op p.2 van het verzoekschrift). Eveneens wordt door de verzoekende partijen gesteld dat “het ganse woongebied vele wettelijke basisrechten verloren heeft”. Ook hieruit blijkt dat het vermeende nadeel geen rechtstreekse oorzaak vindt in de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De verzoekende partijen beperken zich louter tot het uiten van kritiek op “het beleid” van de gemeente Merelbeke. Dit kan geenszins een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaken.

Bovendien vormt het gegeven dat de verzoekende partijen van mening zijn dat door de bestreden beslissing de “overlasten” nog zwaarder en erger zouden worden of dat “er nog meer verlies aan wettelijke basisrechte dreigt”, loutere hypothetische veronderstellingen die geenszins concreet worden aangetoond.

Nadelen die de verzoekende partijen al ondervinden voor de verwerende partij de bestreden beslissing neemt, kunnen in het schorsingscontentieux niet als moeilijk te herstellen ernstig nadeel beschouwd worden (Rvvb 23 april 2013, nr. S/2013/0078 in de zaak 2010/0657/SA/1/0608).

Daarnaast wonen de verzoekende partijen aan de rand van een gebied voor dagrecreatie. In dergelijk gebied mag een normale mate van tolerantie worden verwacht t.o.v. van de aan die zone inherente hinder (cf. Rvvb 28 mei 2013, nr. S/2013/0134 in de zaak 1011/0384/SA/1/0325).

Waar de verzoekende partijen “zich vragen stellen bij hun veiligheid” moet worden aangegeven dat uw Raad reeds oordeelde dat het ‘zich vragen stellen bij de veiligheid’ geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan verantwoorden (zie Rvvb 25 juni 2013, nr. S/2013/0176 in de zaak 1213/0382/SA/4/0357).

In zoverre de verzoekende partijen menen dat het voorliggende project zou leiden tot een minwaarde van hun woning, moet worden aangegeven dat een dergelijk financieel nadeel in beginsel als niet moeilijk te herstellen moet worden afgewezen.

Overeenkomstig vaste rechtspraak van uw Raad is een financieel nadeel principieel herstelbaar, minstens tonen de verzoekende partijen het tegendeel niet aan, zodat het niet dienstig kan ingeroepen worden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in voorkomend geval te verantwoorden (zie onder meer Rvvb 8 oktober 2013, nr. S/2013/0232 in de zaak 1112/0700/SA/3/0622; Rvvb 23 juli 2013, nr. S/2013/0187 in de zaak 1213/0485/SA/1/0449; Rvvb 7 mei 2013, nr. S/2013/0116 in de zaak 1213/0170/SA/2/0151; Rvvb 5 december 2012, nr. S/2012/0239 in de zaak

1011/0565/SA/3/0524).

Er is geen sprake van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.
..."

3.

De tussenkomen de partij voegt hieraan nog het volgende toe:

"...

Het is duidelijk dat verzoekende partijen tegenstander zijn van de sportsite in Merelbeke. Verzoekende partijen blijven evenwel in gebreke om met concrete en bewijskrachtige gegevens een persoonlijk nadeel aan te tonen dat bovendien in rechtstreeks verband staat met de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning.

Bovendien houden verzoekende partijen op zijn minst geen rekening met de geplande en nog uit te voeren omgevingsaanleg en de flankerende maatregelen binnen de site.

Er is dan ook niet voldaan aan de in art. 4.8.18 § 2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat de bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de bouw van een overdekte sportinfrastructuur bij bestaande sportterreinen. De verzoekende partijen halen hierbij, in een weinig samenhangend betoog, aan dat zij parkeer- en verkeersproblemen ondervinden en vrezen verder nachtlawaai, sluikestorten en een onveiligheidsgevoel.

Los van de vaststelling dat de ernst van de nadelen op geen enkele manier wordt aangetoond, ziet de Raad niet in, minstens laten de verzoekende partijen na zulks aan te tonen, op welke manier de aangevoerde nadelen rechtstreeks voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast dat de nadelen veeleer betrekking lijken te hebben op de actuele toestand ter plaatse. De verzoekende partijen uiten kritiek op de houding van de tussenkomen partij (niet optreden tegen foutparkeerders, sluikestorten en andere overlast ter hoogte van de bestaande nabijgelegen sportterreinen) doch zonder verder concreet en precies aannemelijk te maken in welke zin de nadelen zullen toenemen als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Dit laatste nog los van de vaststelling dat de verzoekende partijen evenmin aanduiden in welke zin de aangevoerde nadelen tevens moeilijk te herstellen zouden zijn.

Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 24 maart 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN

Filip VAN ACKER